

го князя, а треба було привернути давній лад та наложити податки.

І всього доконала Ольга в мирі, не добуваючи свого страшного меча, не проливаючи крови.

А коли обїхали так усі свої землі, забажала побачити ще ту землю далеку, куди вибирали ся українські князі й звідки з такими багаствами вертали — Царгород. Забрала з собою усі значнійші жінки київські, послів, купців найбагатших, посїдали в човни та поплили долї Дніпром у далеку путь.

Константин, що тоді панував у Царгородї, зачував багато про Ольгу й сам дуже рад був пізнати хоробру українську княгиню. Він повитав її щиро в своїй землі. Разом з дружиною Ольги обїздив він грецьку землю, показував Ользі, що тільки гідне було уваги та випитував нильно про українську землю.

А відтак на честь своїх гостей видав великий бенкет. В часї бенкету по східньому звичаю квітчались цвітами, прислухували ся гарній, грецькій музиці та хорам, які на перемїну звеселяли бенкет своїми піснями.

Константин не відставав від Ольги, а все випитував ся її про всьо, бо дуже цікавив ся тим, що вона так гарно панувала на своїй землі. Ольга рада була, розказувала цареві про всьо, що тільки він забажав знати.

Через свою вроду та розум подобала ся вона Константинові й він забажав одружити ся з нею.

— Пощо тобі сидїти в своїм краю, та журити ся, турбувати про все? — намовляв її цар. — Вийдеш за мене за муж, станеш панувати на правду та уживати! Всьо, що забажаєш, я достану тобі. І шовки дорогі і оксаміти, жемчуги й камінне дороге... Де ступиш ногою, цвітами будуть стелити твою дорогу, а чудові музики будуть засипляти тебе до сну, як хор ангелів у небі...

Та не сподобалось се Ользі. Дорозша над те пановання була їй рідна, українська земля, над грецьку музику милїйша вкраїнська пісня! І згадка про Ігора була їй солодша, чим розкоші й житте з Константином.

Та зразу не відмовила цареві.